

Podtcast Anne-Marijke

00:00:02:21 - 00:00:27:21

Anne-Marijke

Hallo en welkom bij de Podtcast. Ik ben Anne-Marijke Podt. Tweede Kamerlid voor D66. En in de Tweede Kamer houd ik me onder meer bezig met asiel en migratie. En daarover gaat ook deze podcast. Juist omdat er over asiel en migratie zoveel discussie is, in de Tweede Kamer en daarbuiten, is een podcast ideaal medium om is echt een gesprek te voeren met mensen die veel met het onderwerp bezig zijn. En zo krijg ik, en hopelijk jij ook, meer inzichten in hoe het echt zit. Mijn gast van vandaag hier in de Tweede Kamer spreekt wel Nederlands, maar we doen dit gesprek liever in het Engels. En dat is voor het eerst. Mocht je het gesprek willen nalezen in het Nederlands, dan kan dat. In de shownotes, dat is het stukje tekst bij de aflevering in de podcast app vindt je een linkje naar die tekst.

Dus bij mij vandaag is Maria Shaidrova en het is zo goed om je in deze podcast te hebben. We hebben elkaar eerder ontmoet.

Maria

Ja, dat klopt.

Anne-Marijke

En Maria, jij was een promovendus, migratiestudies aan de Universiteit van Tilburg en je bent ook Oekraïens. En sinds het begin van de oorlog in Oekraïne ben je ijverig bezig met onderzoek in verband met Oekraïne en vluchtelingen in Nederland. Dus daar gaan we straks dieper op in. Maar misschien eerst een klein beetje over jou oké?

Maria

Ja, zeker. Dus ja, je hebt al mijn naam verteld. Mijn naam is Maria Shaidrova, en ik ben een PhD onderzoeker hier aan de Universiteit van Tilburg. Maar tegelijkertijd ben ik ook voorzitter van onderzoeks- en beleidsorganisatie genaamd OPORA. Dit ben ik sinds kort.

Anne-Marijke

Je doet dat met andere Oekraïners, toch?

Maria

Dit is niet alleen met andere Oekraïners. Sommige van hen zijn Oekraïens, sommige zijn internationale mensen, maar meestal zijn dit academici, business consultants en experts. Dus we zijn een soort collectief van mensen. We proberen oplossingen te vinden, maar horen ook de stemmen van mensen. En ons motto is om een brug te zijn tussen beslissers en mensen.

Want natuurlijk zijn we deels Oekraïens, maar we hebben ook een hart voor andere migranten. Dus het gaat niet alleen om Oekraïners.

Anne-Marijke

Het is oké. En misschien goed voor de luisteraars om te weten, want u bent niet als vluchteling naar Nederland gekomen.

Maria

Nee, nee, nee. Dus, ja, ik kwam eigenlijk zeven en een half jaar geleden naar Nederland om migratie te studeren. Dus, studeerde ik aan de Universiteit van Amsterdam, sociologie van Migratie. Het was mijn master. En daarna werkte ik aan de Universiteit van Tilburg als een beleidsonderzoeker, dus ik leidde een groot project over de prostitutie, en verschillende manieren om prostitutie te reguleren in vier landen.

Maria

Dus dit is wat ik twee jaar heb gedaan en dat is, ik begon mijn eigen PhD over in feite risicovolle migratiepatronen in het Middellandse Zeegebied, en ik richtte me in het bijzonder op Nigeriaanse migranten.

Anne-Marijke

Oh wow. Dus dat is wat je deed hiervoor.

Maria

Ja, tot nu toe.

Anne-Marijke

Tot nu toe. Omdat misschien gewoon zodat mensen het begrijpen, uit welk deel van Oekraïne kom je?

Maria

Ik kom uit Irpin.

Anne-Marijke

Okay. Nou, veel mensen hebben hierover gehoord. Dat is misschien een moeilijke vraag, maar hoe gaat het met je vrienden en familie? Zijn ze hier? Zijn ze daar nog steeds?

Maria

Mijn mannelijke vrienden zijn daar, ja. Ja, mijn vrouwelijke vrienden wel. Ze zijn bijna allemaal in Europa. Ik had het geluk dat mijn zus ook kon vertrekken met haar man, die een Wit-Rus is. Met twee kinderen. Ons huis heeft het wel overleefd. Dus nu is het een schuilplaats voor mensen die eigenlijk geen huis hebben.

Maria

Dus er woont daar een gezin met vier kinderen. Ons familiehuis, eigenlijk. Ik heb het onlangs bezocht. Het was, drie weken geleden. Dus het was niet moeilijk om ook te ervaren om er niet alleen over te lezen en de foto's te zien, maar ook te ervaren.

Anne-Marijke

Er middenin zitten.

Maria

En ook de resultaten van de oorlog te zien, omdat ik niet degene was die vluchtte. Dus ja, voor mij was het een beetje anders. Het had een andere, ik zou zeggen smaak en andere ervaring denk ik.

Anne-Marijke

Ja want dat, dat was mijn vraag inderdaad. Zoals voor mij is het zo ongelooflijk hoe het is. Ik bedoel, veel mensen weten hoe het is om in het buitenland te studeren en te werken, maar dan word je ineens wakker en zie je dat je land wordt gebombardeerd en zie je al je vrienden en familie daar middenin.

Hoe was dat?

Maria

Het is moeilijk uit te leggen hoe ik me voel. Ik denk dat dat het moeilijkste is. Maar ik denk wat er ook bij kwam is dat ik een migratiewetenschapper ben die werkt aan risicovolle migratie. Dus de eerste dag had ik het besef dat dit gewoon in mijn land gebeurt. En eigenlijk heb ik de laatste acht jaar van mijn leven mensen bestudeerd die op de vlucht zijn.

Maria

Hoe voelt het om een professional op dit gebied te zijn, maar tegelijkertijd je eigen familie op de vlucht te hebben en hen te helpen evacueren en je vrienden te helpen?

Anne-Marijke

Een veel persoonlijkere ervaring ineens.

Maria

En ik denk dat dat ook de manier heeft veranderd waarop ik het zag en ook de manier waarop ik verwachtte dat dingen gedaan zouden worden, de manier waarop ik naar het onderzoek kijk.

Anne-Marijke

Op welke manier bedoel je dat?

Maria

In welke zin? Ik denk dat het één ding is om onderzoek te doen naar iemand. Dan voelde ik me altijd ongemakkelijk, om onderzoek te doen naar zwarte migranten. Maar een ander ding is om mensen te helpen die met je verbonden zijn. Maar tegelijkertijd een expert zijn. Dus dit is niet het vinden van deze grenzen, maar ook precies weten wat ze nodig hebben.

Maria

En ik denk dat dat het idee is van misschien deze tijd van mijn leven dat ik echt iets nuttigs kan doen. Dat was ook mijn eerste reactie. En dit is precies hoe we begonnen met de grens en zo. Ik had alle activiteiten zoals we die deden.

Anne-Marijke

Al je kennis en ervaring zo goed mogelijk gebruiken.

Maria

Ja. Omdat ik precies wist wat er ging gebeuren en ik denk dat dat voor mij zoiets was als, oké, ik kan voorspellen. Dus ik wist al dat die tijdelijke richtlijn hoogstwaarschijnlijk geaccepteerd zou worden. Dus we vertaalden het al voordat het in de EU werd aangenomen.

Anne-Marijke

Oke, ik denk dat ik dat moet uitleggen voor de mensen die luisteren, want de tijdelijke richtlijn is?

Maria

Ja, ik kan het uitleggen. Ik denk dat iedereen een beetje in de war is. Waarom als in dat u andere woorden gebruikt voor Oekraïense vluchtelingen. Dus u gebruikte het woord ontheemden. Dus ik denk dat het daar deels vandaan komt. Dus mensen die onder dwang ontheemd waren of hun land helemaal moesten verlaten, die moesten ook met andere instrumenten benaderd worden omdat de asielstatus heel individueel is.

Maria

Je moet dus een individuele reden hebben waarom je vlucht.

Anne-Marijke

Ja. Dat, dat geldt voor andere asielzoekers die naar Nederland komen.

Maria

Ja. En hier moest je de groepsoplossing vinden omdat er geen individuele tijd of individuele capaciteit was.

Anne-Marijke

Ja, ik wist dat er veel, heel veel mensen onze kant op kwamen.

Maria

Precies. Dus op die manier was Nederland een beetje als klein Libanon. Toen mensen eigenlijk net kwamen, vooral in de eerste maanden. Dus dit is precies waar het idee van een tijdelijke richtlijn vandaan kwam en het was gebaseerd op de situatie die gebeurde met de Balkanoorlog waar er weer massale verplaatsingen waren en landen iets moesten doen, maar er was geen richtlijn.

Maria

Dus de richtlijn kwam wat later. Dit was een instrument, ik zou zeggen het enige instrument dat je kon gebruiken om mensen op te vangen. Maar de manier waarop je dit instrument implementeert, hangt af van het land en de EU zelf. Dus dit kon ik niet voorspellen, wel dat het document gebruikt zou worden.

Anne-Marijke

Maar de manier waarop het werd geïmplementeerd...

Maria

Nee, dat was iets heel anders. Elkaar weer ontmoeten was als een mogelijkheid om te laten zien dat als het nieuw is, we het ook op een nieuwe manier kunnen benaderen. En dan kunnen we misschien ook alle andere migranten helpen omdat het ons kan helpen om de brief vanaf nul te schrijven. En ik denk dat het een beetje interessant is dat dit begon terwijl ik in deze staat was, maar ik denk dat het ook mijn therapie was.

Anne-Marijke

Een soort manier om ermee om te gaan. Met wat er nu aan de hand was. Je zei al dat je begon met onderzoek. Het was naar migratie, maar heel andere onderwerpen. En nu kwam je tot onderzoek. Eigenlijk de situatie van mensen die uit je eigen land vluchten. Heeft dat je werk sterk veranderd?

Maria

Ik denk dat het de toepassing van mijn werk heeft veranderd. Ik denk dat wij als academici niet echt goed zijn in beleidsvorming en niet echt nadenken over implementaties. En bovendien weten we vaak niet hoe we met beleidsmakers moeten praten of hoe we ons punt moeten overbrengen omdat we gewend zijn grote boeken of ingewikkelde artikelen te schrijven. We gebruiken het concept dat niet echt te begrijpen is.

Maria

En dit is iets waar ik in het begin van mijn promotie mee bezig was. Mijn droom was om een brug te slaan tussen die twee. Omdat ik denk dat er veel ideeën zijn die heel belangrijk zijn en toepasbaar en heel gemakkelijk te implementeren, maar we weten gewoon niet hoe we ze moeten communiceren. En ik denk dat ik uiteindelijk de manier heb gevonden om er daadwerkelijk over te communiceren, om mijn kennis te gebruiken, maar ook om zeer praktische oplossingen te bieden voor hoe je het eigenlijk praktisch kunt aanpakken.

Maria

En dit is wat ik miste in het academische werk. Dus in de manier waarop het me duwde en de manier waarop ik denk veranderde. Dus nu gaat mijn onderzoek niet alleen over dingen uitleggen. Het gaat eigenlijk over dingen aanwijzen, maar ook oplossingen bieden.

Anne-Marijke

Nou, het is heel interessant, eigenlijk, omdat we hebben veel debatten ook hier in het Parlement over het gebruik van empirische gegevens en het gebruik van wetenschappelijk onderzoek voor het werk dat we doen en dat we vaak het gevoel hebben, vooral op het gebied van misschien asiel en migratie, dat onze beslissingen niet altijd daarop gebaseerd zijn.

Anne-Marijke

Dus dat is een interessant ding en natuurlijk omdat ja, dat is wat ik zei, we hebben elkaar eerder ontmoet omdat u ons ook als parlementariërs voorziet van veel informatie over wat er gaande is over de Oekraïense gemeenschap in Nederland. Dus het is zeer nuttig voor mij en ik denk, dat daar al een aantal zeer mooie dingen uit zijn voortgekomen.

Anne-Marijke

Dus, nou we gaan daar, in meer detail op in. Maar kun je misschien beschrijven hoe het werkt? Hoe krijg je je informatie van de mensen waar je mee werkt?

Maria

Ja, ik denk dat het belangrijk is om terug te gaan naar hoe we begonnen zijn. Oké. Ten eerste, ik ben Oekraïens, dus ik ken de cultuur natuurlijk heel goed. Etnisch gezien, ben ik erg gemengd, dus natuurlijk kan ik me er ook in vinden, maar ook met mezelf wat verder van de cultuur. Ik denk dat dat ook helpt om soms het koude hoofd te houden.

Maria

Wanneer ik aan oplossingen denk is dat het eerste wat helpt, ik heb al een nexus. En vergeleken met mijn onderzoek met Nigeriaanse migranten, toen duurde het lang om toegang te krijgen en geaccepteerd te worden in de gemeenschap, minimaal een half jaar en hier was dat niet het geval. Dus je bent er al en de mensen vertrouwen je.

Maria

Dus dat was het eerste wat hielp. En natuurlijk in het begin van de crisis, was onderzoek niet mijn prioriteit. Mijn prioriteit was crisismanagement. Dus we moesten mensen van informatie voorzien. Dus dit was onze eerste beslissing als groep, toen we nog vrijwilligers waren en geen organisatie hadden. We dachten gewoon wat te doen.

Maria

Dus zeiden we, oké, we moeten de mensen eerst informatie geven over alles wat er gaande is en over hun rechten, want ze zijn erg gestrest. En zo lanceerden we hun kleine website met informatie. Daarna besloten we dat het belangrijk is om mensen ook informatie te geven als ze ons bellen of schrijven. Dus deden we een helpdesk.

Anne-Marijke

Omdat mensen bepaalde vragen stellen. Dus weet je waar ze zich zorgen over maken?

Maria

Ja, precies. Dus maar wij als onderzoekers en om vragen te stellen aan besluit dus we besloten niet alleen een website of hulplijn of iets anders te hebben. Dus we hingen ook rond in allerlei forums en we hadden onze eigen families in huis. Dus dat hielp allemaal. Maar we dachten ook, oké, we kunnen het gebruiken als datapunten in het begin, zodat we daadwerkelijk kunnen controleren hoeveel verzoeken voor elke verschillende vraag er waren.

Maria

En hoe vaak vragen mensen hiernaar? Dus hoe verandert het? Dus wat voor pagina's in de website worden gebruikt? Welke worden het meest bezocht in welke tijd en welke in welke week en hoe is het de dynamische veranderingen. En zo zijn we in april begonnen met het zien van vragen als: waar kan ik een slaappleats vinden en wat gebeurt er met mijn status?

Maria

We begonnen te kijken naar Waar kan ik werk vinden? Ik denk dat ik psychologische hulp nodig heb of dat er iets anders aan de hand is. Dus toen begonnen we te denken, oké, dit. Dus nu moeten we al gaan nadenken over lange termijn of strategische dingen, niet alleen reageren in een crisis. Maar ook nadenken over de strategie.

Anne-Marijke

Wat is de volgende stap?

Maria

Dat zou volgend jaar zijn en soort van reageren en ook plannen dus en dat was al in april en dat is precies waar we begonnen ook verschillende organisaties op de hoogte te brengen en hen te vragen, oké, je reageert alleen maar op de crisis, maar het is al twee maanden geleden. Dus nu moet je aan de lange termijn denken. En natuurlijk kennen we de context van ons land en de relatie met Rusland.

Maria

Als je die begrijpt, kunnen we voorspellen dat het geen drie maanden durend conflict wordt. Dus dat helpt ons ook om ons voor te bereiden. Ja, en vanaf april hebben we de richting waarin we gaan veranderd en zijn we gaan denken, oké, misschien moeten we de behoeften echt gaan meten en zo zijn we ook bezig en gebruiken we meer wetenschappelijke methoden, dat wil zeggen enquêtes en observaties.

Anne-Marijke

En hoe krijg je enquêtes bij mensen die overal in Nederland zijn?

Maria

Ik denk dat het om de communicatie gaat. Dus wat we ook hebben gedaan in het begin, dus we hebben ons gerealiseerd dat deze crisis, ik zou zeggen dat was een crisis in het begin in maart. Hoewel ik vrij kritisch ben over de crisis in het algemeen mensen. Ik denk dat dat wat anders was dan alle andere stromen van migranten, is dat ze meestal werden verplaatst en hier kwamen en er was geen grens en er was geen controle.

Maria

Dus mensen kwamen door het hele land en je had in het begin geen grip op waar ze waren. Wie ze opvangt? Zijn ze veilig? Wat hebben ze nodig? En mensen hadden geen kleren of bankrekeningen of geld. En natuurlijk waren er ook veel hele aardige en vriendelijke Nederlanders die mensen van de grens oppikten, maar die wisten dan niet wat ze met hen moesten doen.

Maria

Ja, dus ik denk dat er ook geen procedure was en Nederland was het duurste land. Dus we dachten, oké, we moeten een manier vinden om de regio's te bereiken. Vrijwilligers, iedereen in de regio's moesten zien te bereiken en proberen de situatie in de regio's te begrijpen. En daarna werd het natuurlijk een vrij hoge structuur, maar we hadden hetzelfde idee, dus we dachten, oké, we kunnen, we moeten dit netwerk van verschillende vrijwilligers in alle veiligheidsregio's maken en dan zullen we precies weten wat er in elke regio gebeurt en wat de problemen zijn.

Maria

En ik denk dat we zo zijn begonnen met het verzamelen van gegevens. Dus veel mensen zeggen niet alleen, oh, we luisteren gewoon naar een gemeenschap, maar het is goed om te luisteren naar een gemeenschap, maar het is ook goed om te luisteren naar degenen die het echt weten. Dus soms kun je je ook voorstellen dat als je ergens in het buitenland woont, laten we zeggen in Australië, het niet betekent dat je alles weet over zeg maar wat je nodig hebt of wat migranten nodig hebben die komen.

Maria

Dus we verzamelen de meest actieve mensen in deze regio's en dat is hoe we altijd een basisgroep hadden en wat er aan de hand is en afgezien van verschillende apparaten zodat het anders behandeld werd voordat er een centraal orgaan was dat probeerde het station met migratie te coördineren.

Anne-Marijke

Ja, het is erg gedecentraliseerd.

Maria

Precies. En ze hadden geen richtlijnen. Sommigen van hen hebben nooit migratiestromen meegemaakt omdat, nogmaals, het niet gecontroleerd werd. Dus nu is het meer gecontroleerd. Dus mensen worden gestuurd om de gemeente te dienen of niet.

Anne-Marijke

Maar vooral in het begin, was het erg verwarrend.

Maria

Het was erg verwarrend. Dus we hebben het ons ook gerealiseerd. Dus we dachten, oké, in sommige van deze gemeenten kregen mensen niet eens leefgeld. Dus in sommige gemeenten deden ze een geweldige, innovatieve aanpak van hoe het te beheren. Dus nogmaals, ik zou zeggen dat decentralisatie een slechte zaak was, maar richtlijnen moesten er zijn. Dus ik denk dat het meer gaat om het begeleiden van gemeenten, hen helpen om het daadwerkelijk te beheren.

Maria

En dat zou kunnen als we het goed doen, en ik denk als we het blijven doen, dan zullen ze meer openstaan om meer mensen te ontvangen. Maar dit was het stukje, de grondgedachte en hoe we nu de gegevens verzamelen om goed militair onderzoek te doen. Dus voorheen was het meer situationele analyse. Dus het betekent dat je elke twee maanden meet wat er aan de hand is.

Dus het is geen goed onderzoek met ontwerp. Dus het laatste onderzoek dat we deden ging over onderwijs en we hadden tot 600 respondenten.

Anne-Marijke

Oh, wow.

Maria

Dus dat is wat we deden door een forum te ontwikkelen. En we verspreiden het in verschillende, verschillende soorten kanalen via ons netwerk van vrijwilligers. Maar ook zijn er allerlei telegram kanalen.

Anne-Marijke

Telegram is een soort medium dat vrij veel door Oekraïners wordt gebruikt.

Maria

Ja. En ook Facebook. Dus we gebruikten alle soorten media en natuurlijk ging het over het verbeteren van het onderwijs en ouders waren heel blij om het te beantwoorden en ze waren ook erg vertrouwd. Dus omdat ze wisten dat het in het Oekraïens was, wisten ze dat we echt voor hen zorgden en dat duwde hen denk ik om te antwoorden en ook kwalitatief te kunnen antwoorden.

Maria

Dus we hadden 400 kwalitatieve antwoorden over hoe je kunt verbeteren of wat je niet kunt verbeteren.

Anne-Marijke

Maar vertel ons daar eens wat meer over. Je hebt mensen gevraagd wat er goed gaat in het onderwijs, wat er minder goed gaat. Wat kun je ons daarover vertellen?

Maria

Allereerst waren we nogal verbaasd dat tot 50% van de ouders niets weet over het onderwijssysteem. Dus ik denk dat dat toen heel interessant was.

Anne-Marijke

En iets waar we waarschijnlijk iets aan moeten doen.

Maria

Ja. Dat is het eerste ding, het tweede ding is dat in de eerste maanden van de oorlog, toen kinderen heel snel moesten verhuizen en het zinvol was om enkele alternatieven te bieden om bijvoorbeeld Oekraïense scholen of iets dergelijks te hebben. Maar na verloop van tijd hebben we ons gerealiseerd dat dit misschien niet de beste oplossing op lange termijn is.

Maria

En waarom is dat? Omdat we de psychologische toestand van kinderen in verschillende klassen met elkaar in verband brachten. Ja. En dit waren gemengde klassen dus het waren Nederlandse basisschool klassen, klassen met alleen Oekraïners of een school gemengd met andere nationaliteiten.

Anne-Marijke

Omdat misschien een beetje uit te leggen, Oekraïense kinderen zijn in zeer verschillende soorten onderwijs. Dus sommige van hen zijn inderdaad de enige Oekraïense kinderen in een school die helemaal Nederlands is en andere Oekraïense kinderen zitten in een groep met voornamelijk Oekraïense kinderen. En je zegt is ISCA, dat is de internationalistische klas, dat is de plek waar kinderen naartoe gaan als ze uit het buitenland komen.

Anne-Marijke

En ze moeten eerst de taal leren voordat ze kunnen deelnemen aan het Nederlandse onderwijs. Er zijn dus heel verschillende omstandigheden waarin ze verkeren.

Maria

Ja, ik denk dat er in het begin geen echt beleid was, dus het ging er gewoon om dat kinderen de plaatsen kregen om te studeren. En natuurlijk hebben ze ook allemaal in Oekraïne gestudeerd. In juli werd de nieuwe wet op het tijdelijk onderwijs aangenomen, die alle scholen verplicht om het programma van de eerste klas uit te voeren.

Maria

Dat hebben ze nu geprobeerd te implementeren, maar nogmaals, uiteindelijk is het de verantwoordelijkheid van de gemeente om dat recht te doen om het onderwijsproces voor een kind te organiseren en sommige van hen hebben capaciteit in sommige niet en dat is waarom in sommige middelbare school klassen zijn er alleen Oekraïense kinderen nog en noemen ze het tijdelijk onderwijs.

Maria

Het is dus zoiets als ISK. Maar dan voor Oekraïners. Maar het idee is zeer vergelijkbaar. Dus, wat we deden, we maten hoe dat correleerde met hun psychologische gezondheid. En uiteindelijk vonden we dat kinderen in de Nederlandse klassen en de gemengde klassen gelukkiger waren dan die in Oekraïense klassen. Hun ouders rapporteerden dat.

Maria

Dus er was een correlatie tussen hun psychologische toestand en de sectie. Dus de psychologische toestand en de sectie en de vorm van het onderwijs dat ze volgden. En dat was ook erg interessant voor ons want we hadden zoiets van, oké, dus we dachten misschien is het goed voor kinderen om andere Oekraïners te hebben.

Anne-Marijke

En dat het anders zou zijn dan dat jullie verwachtten.

Maria

Precies. Maar dan probeerden we het omdat het correlatie is. Dus het is geen oorzakelijk verband. We kunnen niet proberen er iets serieus uit te concluderen. Maar we volgden het op met enkele collectieve interviews van ouders en we hadden de focusgroep met ouders, maar ook met leerkrachten. En we zijn ook nagegaan wat er in Oekraïne zelf gebeurt. En natuurlijk, wanneer er een trauma is of wanneer kinderen, ze zijn niet allemaal getraumatiseerd, maar ze hebben wel iets traumatisch meegemaakt.

Maria

En er is van alles aan de hand en hun vader is ook niet bij hen. Dus wat er gebeurde is dat eigenlijk, voor de kinderen, de eerste reactie in de school van trauma is agressie. Dus natuurlijk, als je met andere Oekraïense kinderen bent, word je ook agressiever. En het pesten is er.

Maria

Als de leraar een Nederlander is, is het heel moeilijk te begrijpen.

Anne-Marijke

Om de situatie te begrijpen?

Maria

En dit is precies wat de kinderen agressiever maakte tegen elkaar. Ze gebruikten veel slechte woorden tegen elkaar en zo. En veel ouders rapporteerden dat in de Oekraïense lessen. Dus voor ons was het zoets als, oké, hoe kunnen we het aan?

Maria

Dat was één ding. Natuurlijk kunnen we gemengde klassen aanvragen, maar we kunnen het niet doen omdat er op dit moment gewoon niet genoeg leraren zijn.

Anne-Marijke

Je hebt ook methoden nodig om de kinderen te laten socialiseren.

Anne-Marijke

En om het ISK-model ook voor hen te laten werken.

Maria

Ja. Dus ook dan. Maar dan was het misschien goed om ook niet alleen Oekraïense docenten te betrekken, want als je Oekraïense docenten betreft, betekent het dat je Oekraïense plus hebt of je geeft ze wat onderwijs. Dus ze worden Nederlandse leraren.

Anne-Marijke

Ja. Je hebt ook iets nodig voor de langere termijn.

Maria

Precies. Maar ook meer community managers of mensen die ouders kunnen betrekken, want ik denk dat dat uiteindelijk één ding is over de gemengde klassen. Maar een ander ding dat we vonden is dat ouders betrokken willen zijn, maar dat kunnen ze niet omdat ze er niets van begrijpen. En het

betrekken van ouders is altijd groter. Dat verhoogt de tevredenheid van de kinderen, maar het helpt de kinderen ook om te groeien.

Maria

En dit is geen Oekraïens probleem. Dus als je kijkt naar het onderzoek dat eerder in Nederland is gedaan, waren veel migrantenouders niet zo betrokken bij de opvoeding van hun kinderen. En een idee is oké, omdat ze denken dat het niet zo belangrijk is. Maar dat is niet waar, want ze hebben een taalbarrière, dus ze kunnen het gewoon niet volgen.

Maria

En daarom eindigen hun kinderen misschien niet in een hogere opleiding, gewoon omdat de ouders hen niet konden helpen zoals de Nederlandse ouders dat wel kunnen.

Anne-Marijke

Dus betekent dat dat sommige van de dingen die je nu ontdekt en sommige van de dingen die je voorstelt in principe ook nuttig kunnen zijn voor een grotere groep mensen met een migrantenachtergrond in Nederland.

Maria

Absoluut. Ik denk dat dat het hele idee is van wat we doen. Dus we vinden Oekraïne als een case study. Omdat er nog niets echt goed aan gedaan is. Dus er zijn veel inspanningen en alles, maar het is nog niet zo geïnstitutionaliseerd als we bijvoorbeeld de migratieprocedure of asielprocedure zijn. Ja, precies. Dus ik denk dat op deze manier, we er naar kijken als een geval dat we kunnen gebruiken en er van kunnen leren.

Maria

We kunnen zeker toepassen in, in andere situaties. En een ander deel ervan is dat als je alle asielzoekers telt, het een kleine groep is.

Maria

Relatief als je het vergelijkt.

Maria

Maar als je kijkt naar de Oekraïners zijn er 30.000 kinderen. Dus ik denk dat het feit dat ze een grote groep zijn, al deze problemen, ze naar boven komen. Dus niet vanwege hen, maar omdat ze er al geweest zijn. Het is gewoon dat ze niet werden aangepakt.

Anne-Marijke

Het is interessant dat je dat noemt omdat we het volgens mij eerder ook hadden over het feit dat veel mensen, zowel in het parlement als ik denk in de Nederlandse samenleving, nu het punt aan de orde stellen dat het moeilijk is om te zien hoe de regering Oekraïense vluchtelingen zo anders behandelt dan asielzoekers. En mensen zeggen dat dat oneerlijk is. En ze hebben daar moeilijke gevoelens bij. Hoe zie jij dat?

Maria

Ja, ik heb er ook veel vragen en gesprekken over gehad met collega's en met andere activisten want ik bedoel, voorheen werkte ik alleen met zwarte migranten, toch? Dus ik ken het discours heel goed en ik was altijd op het punt van, ja, we moeten naar mensen luisteren en je moet mensen meer agency geven. En ja, dat was altijd mijn standpunt.

Maria

Toen het met de Oekraïners gebeurde, veranderde het niet. Maar wat mensen niet begrijpen is dat hoe het kwam dat Oekraïners wat meer rechten kregen? Het was niet dat ik denk dat het in zekere zin een heleboel verschillende factoren waren. Ten eerste het feit dat er geen grenzen waren. Dus dat er gewoon geen manier was om het te controleren.

Maria

Ik weet niet wat er zou gebeuren als de grenzen er wel waren, want de Polen openden gewoon de grenzen. Dus je had de grens kunnen oversteken. Maakt niet uit wat. Ja, je had geen controle over wat mensen zijn, wat ze doen. Dus op een bepaalde manier creëerde dat ook het precedent waar je eigenlijk oplossingen moest vinden zoals een tijdelijke richtlijn om mensen tenminste legaal in het land te maken, wat ze nog niet klaar zijn met het geven van stickers aan mensen.

Maria

Sommige mensen hebben nog steeds geen papieren. Ja, maar ik denk dat het er door werd gedrukt. Wat het werk betreft, dit is ook een goed voorbeeld waar we kunnen stellen dat dit mogelijk is. En eigenlijk hebben we de werkkraft nodig.

Anne-Marijke

Dus net zoals je eerder zei over het onderzoek dat je doet in het onderwijs. We kunnen leren van wat er met de Oekraïners gebeurt en het voor iedereen beter maken.

Maria

Precies. En dat is hoe ik het zie. Dus en ik weet niet ik weet dat de bijvoorbeeld nu en ook uiteindelijk, als je de buurman hebt die cultureel een soort van vergelijkbaar is met jou en die niet heel ver weg ligt, en dan staat het huis van de buurman in brand. Ja, je wordt banger omdat het vuur naar je toe kan komen.

Maria

Dus ik denk dat het niet alleen om racisme per se gaat, hoewel ik denk dat het er ook is. Maar het gaat ook over de angst dat het dicht bij me staat. Dus ja, ik moet er iets aan doen. Maar van, zoals ik al eerder zei, is dat van gevoel, van emotie, van veel emoties van liefde. De haat is ook niet ver te zoeken.

Maria

Dus liefde en haat, die kunnen samenkomen. En dan na een zeer extreme emotionele reactie, gaat het meestal gepaard met alle andere dingen die andere migranten zullen ervaren. Dus ik denk dat het feit dat de Oekraïense situatie vertraagt, maar het betekent niet dat het daar niet zal eindigen. Dus als je kijkt naar hoe bijvoorbeeld Poolse migranten worden behandeld in Nederland en alle verhalen met dus ja, het meldpunt voor Poolse mensen en dan kun je zien dat het daar zou kunnen komen.

Maria

Dus we zouden dan de manier, afhankelijk van hoe we het behandelen of hoeveel mensen kunnen werken en eigenlijk hoe goed ze geïntegreerd zijn en hoe goed dat mensen in communicatie met hen kunnen komen. Maar ook vrij veel voorspellen van hoe, wat voor soort leven zullen ze hebben en als ze een zeer grote groep in de 77.000 is het veel.

Maria

Dus dat betekent dat het nu zal uitzenden en dan zullen we zien wat er gebeurt. Dus ik denk dat ik geen grote conclusies trek, maar ik wil ook dat mensen zien dat het andere deel ervan, en ik ben het ermee eens dat het beter is en ik denk dat we kunnen kopiëren naar alle andere migranten. Dat is waar ik voor zou vechten, want ik denk dat het gewoon als we zo'n tekort aan kracht in Nederland, als je gewoon niet te vinden. En je hebt volwassen mannen die kunnen werken en niet werken. En dan geven we ons geld uit aan het geven van voedsel en onderdak, maar ondertussen kunnen ze wel werken. Ik denk dat het erg winstgevend is voor het land.

Anne-Marijke

Ja, het slaat nergens op. Want wat we nu zien, ik denk dat de laatste cijfers tenminste die ik heb, misschien heb jij betere cijfers dan ik, maar meer dan 68 procent van de Oekraïense mensen werkt nu in Nederland, wat enorm is.

Maria

Ja. Als je bedenkt dat 30.000 alleen maar kinderen zijn. Ja. Dus dat kun je wel zeggen.

Anne-Marijke

Volgens mij worden ze niet in een getal geteld, maar toch.

Maria

Ja, precies. Dus maar ja het is een hoog aantal. Ik denk maar ik heb er een probleem mee is dat het feit dat er een enorme onzekerheid is over de tijdelijke richtlijn en dit is een ander deel ervan. Dus ja, nu zijn ze beter en kunnen ze werken, maar de tijdelijke richtlijn in Nederland loopt af op 4 maart.

Anne-Marijke

En mensen weten niet wat er gaat gebeuren daarna.

Maria

Ja, niet alleen mensen maar ook werkgevers. Dus dat is één ding. Dus veel van die mensen in de 68%, die werken eigenlijk voor tijdelijke contracten of ze werken in de landbouw of de horeca die niet zo actief is in de winter. Dus we weten niet wat er gaat gebeuren. Dat is één ding. En een ander ding is dat mensen niet allemaal gedocumenteerd worden, natuurlijk.

Maria

Ik bedoel, de volgende 20.000 krijgen het in de tweede helft van oktober, hopelijk. Maar toch, mensen waren niet goed gedocumenteerd en het enige waar ze betrekking op hadden was de uitzondering van rechtsonder, van sociale zaken, die duurt wanneer je het verlengt, die duurt minstens zes weken om daadwerkelijk te worden verwerkt. En dat is weer, het is moeilijk te zien, niet alleen voor mensen, maar ook voor werkgevers.

Maria

En ik denk dat dit nu mijn soort zorg is dat we een procedure moeten hebben van hoe we het verlengen. Dat zou het niet moeten zijn. Natuurlijk, als alles fout gaat of het gaat, is het alsof we het niet weten. Maar we weten nu dat het nog maar zes maanden duurt. Dus het is fijn om een soort duidelijk plan te hebben van wat je gaat doen als we het moeten verlengen.

Maria

Ja. En die sticker voor nu is maar tot 4 maart geldig. En het is niet mogelijk om te verlengen. Dus je moet het helemaal opnieuw doen. De hele procedure. En het duurde, denk ik, zeven maanden om dat te doen.

Anne-Marijke

Dus ja, dus je kunt dat niet van mensen vragen om dat steeds opnieuw te doen.

Maria

Nogmaals, maar je moet het wel regelen. Dus voor mij is het probleem niet de uitvoering maar de logistiek. Dus het gaat er meer om hoe je oplossingen bedenkt. Ja, dat maakt gewoon dat logistiek beter werkt. En dan maar voorbereiden. Zes maanden van te voren.

Anne-Marijke

We hebben het al een beetje gehad over je eigen ervaringen met het teruggaan naar Oekraïne. Het is duidelijk dat mensen die uit Oekraïne komen hebben soms vreselijke dingen hebben meegemaakt, en ik kan me voorstellen dat dat ook een effect heeft op het geestelijk welzijn van mensen. Kunt u daar iets over zeggen en over wat er moet gebeuren om mensen te ondersteunen?

Maria

Ja, ik denk dat we samen met mijn organisatie in het begin, toen we gewoon vrijwilligers waren, nu een beetje andere focus hebben. Maar, toen hadden we de psychologische ondersteuning en we slaagden erin om 200 gevallen van zeer moeilijke gevallen te behandelen. En we hadden een database van maximaal 70 vrijwillige psychologen die daadwerkelijk mensen helpen op hun wanneer dat een verzoek was.

Maria

Dus dat was tot mei en toen realiseerden we ons dat psychologen zelf, ze branden op omdat ze niet legaal kunnen werken. Ze doen alles gratis, zoals wij allemaal. Maar op dat moment waren we allemaal moe. En ik denk dat ik op dat moment zag dat we gewoon niet verder kunnen omdat deze mensen hier zijn.

Anne-Marijke

Je hebt een meer permanente oplossing nodig.

Maria

En ze zijn hier. We hebben al mensen die hen daadwerkelijk helpen. Dat is goed. Maar dit is een slechte baan. Ja, en we hebben ook een aandeel.

Anne-Marijke

Dus het vrijwilligerswerk.

Maria

En ook, we hebben een tekort aan deze mensen in Nederland. Dus het is het soort in zekere zin, kans om het gat op te vullen. Ik kan niet zeggen dat alle specialisten in de geestelijke gezondheidszorg in Oekraïne perfect zijn of zo. Maar ja, je moet het systeem vinden hoe je ze daadwerkelijk integreert in de Nederlandse geestelijke gezondheidszorg

Maria

Eén ding is natuurlijk voorkomen, maar het is moeilijk te voorkomen als er al iets gebeurd is. Dus het is niet dat je voorkomt. Je kunt voorkomen door mensen voor te lichten over PTSS, maar dan moet je ook een manier vinden om het bij mensen over te brengen, want Oekraïners staan niet zo open voor medische psychologische hulp.

Maria

Dus het zit niet in de cultuur. Dus wat we dachten samen met gevallen dat we een taakgroep opzetten over hoe, hoe het eigenlijk mogelijk is voor Nederlandse instelling om een Oekraïense persoon aan te nemen. Zowel voor preventieve zorg, maar ook voor curatieve zorg. Omdat we bang waren dat als je preventieve zorg hebt en je komt een aantal gevallen tegen die ernstiger zijn, je ze moet doorverwijzen.

Maria

En soms werkte het werken met vertaler wel, soms niet en ik denk dat het bij kinderen bijna nooit werkt. Dus omdat kinderen andere dingen hadden is het over het algemeen niet makkelijk om goed te benaderen. Vooral tieners of mensen kinderen na tien maar ook als er een vertaler is die de cultuur helemaal niet begrijpt en het kind en er is een vertaler die eigenlijk probeert het kind te helpen door die persoon te vertalen.

Maria

Ik denk dat het anders niet werkt. En we begonnen een systeem te ontwikkelen waar we in principe psychologen kunnen aannemen via een BIG nummer.

Anne-Marijke

Een BIG nummer. Het is het nummer dat alle Nederlandse Psychologen en professionals in de geestelijke gezondheidszorg nodig hebben.

Maria

Ja, maar ze kunnen toezichthouders inhuren. Dus die ene iemand die ze begeleiden en zo kun je het doen. Maar dan moet je er ook voor zorgen dat alle huisartsen er daadwerkelijk van weten zodat ze het kunnen doorverwijzen. Dus één ding is om een systeem te ontwikkelen en zelfs om mensen in te huren, want sommige organisaties huren mensen in.

Maria

Dat hebben ze gedaan. Maar een ander ding is ervoor zorgen dat mensen naar de specialisten komen, dat de artsen ervan weten. Dus wat we in onze organisatie doen, wat we van plan zijn te doen is om daadwerkelijk te helpen met communicatie, met het ontwikkelen van operationele

strategieën. Er zijn veel organisaties die erover nadenken, maar wij proberen een manier te vinden om het te coördineren zodat het werkt, zodat we het kunnen doen.

Maria

We hebben onderzocht hoeveel specialisten er in het hele land zijn en wat hun achtergrond is. En je kunt zelfs statistisch zien dat we een kaart hebben gemaakt van waar de meeste van hen zich bevinden en dan proberen we ook hoofden te overtuigen om daadwerkelijk met hen te werken. Het is nog steeds een lange weg en ik denk dat een ander deel van het ook is om ervoor te zorgen dat mensen naar deze psychologen gaan en niet alleen proberen om online consultatie of iets dergelijks te vinden.

Maria

Dit is communicatie. En daarvoor heb je weer een community mentor nodig of iemand die mensen vertrouwen kan eigenlijk.

Anne-Marijke

Een brug tussen professionals.

Maria

En dat is waarschijnlijk een beetje hoe we onszelf noemen is als we zijn een brug tussen de beslisser en mensen, beslissers en mensen op alle niveaus en politiek of op overheidsniveau, maar ook in deze, in deze situatie.

Anne-Marijke

Dus goed, we hebben er hier in het Parlement natuurlijk ook over gesproken, en net voor en het zomerreces hebben we een motie aangenomen of een voorstel aangenomen om u hopelijk te ondersteunen om dit wat soepeler te laten verlopen, want ik denk dat het heel belangrijk is en vooral ook om ervoor te zorgen dat mensen snel hulp krijgen, want weet u, hoe langer we wachten, hoe moeilijker het misschien wordt voor mensen.

Maria

Ja. En ik denk opnieuw, als je aan de cijfers denkt, als van zelfs als we weten dat statistisch slechts 10% van 77.000 enige PTSS symptomen zullen hebben. Dat is veel. En ik denk en nu in het algemeen en opnieuw, wijst het op een Nederlands probleem met de geestelijke gezondheid. Dus het gaat niet per se over Oekraïners.

Maria

Nu is dit alleen de manier om daadwerkelijk hulp te bieden aan Oekraïners door Oekraïners, wat mij heel logisch lijkt. Maar het wijst er ook op dat we er meer op landelijk niveau over moeten nadenken, zoals, oké, we hebben niet genoeg professionals en Oekraïners blijven misschien niet drie maanden in de rij staan omdat er andere Oekraïners zijn.

Maria

Anders zouden ze negen zeggen en de Nederlander met zelfmoord zou ook negen kunnen zeggen. Ja, natuurlijk ben ik nu aan het graven want als je een suïcidale gedachte hebt, wordt er meteen gereageerd. Maar de persoon die hulp nodig heeft, laten we eerlijk zijn, zoals dat en ik denk dat

nogmaals, zoals het hebben van de grote groep die de problemen heeft, eigenlijk geen nieuwe problemen creëert.

Maria

Het spiegelt gewoon de problemen die je al hebt en waarschijnlijk moet oplossen.

Anne-Marijke

Er is veel breder werk te doen. Zeker weten. Ja. Er zijn natuurlijk veel Nederlanders die als vrijwilliger Oekraïners opvangen of met hen werken, om hen de taal te leren of hen te helpen hun weg te vinden. Is er iets dat u, op basis van uw ervaring van de afgelopen maanden, aan deze mensen kunt meegeven als suggesties of advies?

Maria

Ik denk dat ik de laatste tijd veel over oordelen hoe we oordelen over wat er aan de hand is, over wat mensen kunnen doen, wat veilig is, wat niet veilig is, wat mensen moeten doen met hun leven. Maar op dit moment, als je door een oorlogservaring bent gegaan en je hebt alles verloren, duurt het minstens een paar maanden om weer te gaan functioneren.

Maria

En ik denk dat er veel verwachtingen zijn van Oekraïense mensen over hoe ze zich moeten gedragen en alles. Maar denk eens aan jezelf. Wat zou er met je gebeuren als je in een nieuw land bent en je weet het niet en je kunt er behoorlijk vervelend over doen voor de mensen om je heen. En ik denk dat je het gewoon moet verdragen en erover moet praten en niet te veel moet oordelen.

Maria

Ik denk dat dat misschien mijn belangrijkste advies is, want wat ik de laatste tijd hoor is dat mensen zeggen: Ja, het is al leuk en veilig in Kiev, dus je kunt gewoon teruggaan. En ik was daar in Kiev en ik was erg bang. Als er een alarm afging, was het wel drie keer per dag. En ik had zoiets van: Nee, ik denk dat ik het begrijp, want sommige mensen willen gewoon naar huis omdat ze echt, echt gehecht zijn aan hun huis.

Maria

In Oekraïne zijn we super gehecht aan het huis want het is niet zoals in Nederland dat mensen met hun eigen kopen.

00:40:58:22 - 00:41:09:04

Maria

Dus mensen hebben een heel soort sterke band met een huis en een plaats en de mensen. En zelfs als dit waar is, willen ze nog steeds naar huis, maar het betekent niet dat het veilig is.

Anne-Marijke

Nee.

Maria

En ook vooral mensen die in de gezinnen worden opgevangen, ik denk dat het het moeilijkst is, want als ieder mens word je moe van elkaar. Toch? Dus ja, maar laat dat niet hun beslissingen bepalen.

Maar toch proberen zo menselijk mogelijk te zijn. De situatie begrijpen. En natuurlijk, op deze manier, zou ik hetzelfde zeggen tegen Oekraïense mensen.

Maria

Je hebt veel meegemaakt en soms kan dat invloed hebben op de manier waarop je reageert of over reageert op dingen. Ja, maar dat komt ook daardoor. Dus ik denk dat het opleiden van mensen hoe met elkaar te praten, hoe een relatie op te bouwen en hoe daadwerkelijk door deze moeilijke situatie waar ze in zitten en misschien iets met Nederland voor te brengen. Dat is precies wat ik zou adviseren.

Anne-Marijke

Ja. Dus misschien tot slot, Maria, je noemde al veel dingen die nog aandacht nodig hebben. Ik denk dat we veel werk te doen hebben. Ook hier in het Parlement, maar dit zijn misschien een soort kleine dingen of grotere dingen, een prioriteit die je onder de aandacht zou willen brengen in voor ons als parlementariërs.

Maria

Ik zou twee dingen willen zeggen. Eén, ik noemde al, maar nogmaals, zoek de procedure. Want anders komen we in een andere crisis terecht.

Anne-Marijke

Ja. Dus een procedure, je bedoelt voor de langere termijn?

Maria

Precies. Voor een tijdelijke duur. Omdat het niet alleen het welzijn van mensen zal beïnvloeden, maar ook hun vermogen om te werken, maar ook om naar school te gaan, maar ook gemeenten, de bereidheid van gemeenten om echt een lange termijn strategie te voeren. Dus ja, ik weet het niet zeker.

Anne-Marijke

Het is een manier voor iedereen om in de toekomst te investeren, want je gaat niet investeren in je toekomst, niet in je eigen toekomst, maar ook niet in de toekomst van de mensen in je gemeenschap als je niet weet wat er op de lange termijn met hen gebeurt.

Maria

Ja. Dus dit is de eerste en de tweede, ik denk dat ik de richtlijnen voor gemeenten al genoemd heb. Ik denk dat dit nog steeds moet worden gedaan omdat we veel gevallen zien waarin mensen uit de locatie worden geschopt door managers en door mensen die niet noodzakelijkerwijs verbonden zijn, ze zijn verbonden of uitbesteed door gemeenten.

Maria

Het is niet dat gemeenten dat echt wilden, maar het gebeurt en het gebeurt in het hele land. Dus ik zie een soort van patroon hier en ik denk dat het vrij veel kan worden opgelost door het creëren van richtlijnen van hoe mensen het kunnen uitbesteden is één ding en het creëren van een meldingssysteem voor Oekraïners zelf, zodat ze deze gevallen kunnen melden omdat er geen is.

Maria

Dus sommige mensen rapporteren aan de nationale ombudsman.

Maria

En hij heeft meerdere van dit soort gevallen helpen oplossen, maar ze hebben geen directe toegang, ze weten niet hoe ze dat moeten doen. Dus wat ze doen, ze vinden meestal de vrijwilligers of ze vinden vrienden die kunnen voelen die denken over het bellen van hun ombudsman. Maar het is leuk om hen een instrument te geven waar ze kunnen rapporteren, maar ook om hen te vertellen over hun rechten.

Maria

Ja, want ik denk dat deze verhalen, als mensen eruit geschopt worden en ze weten niet wat ze moeten doen, vooral ook van privé huizen, ook van locaties, als mensen iets verkeerd deden en er was een conflict op locatie dat de bewaker zelfs de macht heeft om de persoon daadwerkelijk te schoppen. Ja, dat is denk ik het geval, natuurlijk. Dus dit is iets wat ik zou willen geven als advies.

Anne-Marijke

Nou, het is het is een goed punt want we hebben duidelijk gewerkt in dit super gedecentraliseerde systeem, wat veel voordelen heeft, zoals je eerder zei. Maar we hebben ook iets nodig om toezicht te kunnen houden. Gaat het overal goed? En ik denk dat we nu het stadium voorbij zijn dat we de dingen gewoon lukraak doen. We hebben nu iets meer gestructureerds nodig.

00:44:40:01 - 00:45:16:18

Anne-Marijke

Maria, veel succes met je belangrijke werk en blijf ons informeren want het helpt ons echt. En natuurlijk, ik denk dat ik dit kan zeggen namens veel mensen die zullen luisteren, wens ik een zeer vreedzame toekomst voor Oekraïne.